

om den højtærede Minister mellem anden og tredje Behandling vilde konferere med sin Kollega, Justitsministeren, om dette Spørgsmaal. Det lader sig ikke nægte, at saaledes som Ordene lyde i Loven om Udpantning af 29de Marts 1873, finde Bestemmelserne der, i det mindste, naar man følger Ordlyden, Anvendelse paa de Auktioner, der er Tale om i det foreliggende Lovforslag. Som allerede den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, tale Ordene i Loven af 1873 paa det nævnte Sted om saadanne Protokoller, som føres ved offentlige Auktioner. Det Udtryk, der er brugt, „offentlige Auktioner“, finde vi ogsaa brugt i Uendningsforslaget. Jeg kan ikke fravige den Mening, at læser man disse to Love, eller rettere sagt, Lovforslaget, naar det bliver til Lov, og Loven om Udpantning, vil man ikke kunne komme til andet Resultat end, at disse Udpantning vedkommende Bestemmelser ogsaa kunne komme til Anvendelse ved de Auktioner, her er Tale om. Jeg tror dog, at man bør gøre sig klart, om det er Meningen, at det skal være Tilfælde eller ikke. Jeg gaar for øvrigt ud fra, at det er ikke Meningen, men jeg tror dog, det vilde være bedst at give Loven en Tilføjelse, hvori man siger det, en Tilføjelse, der let kan formuleres saaledes, at Bestemmelsen i Loven af 29de Marts 1873 § 1, 10 a. ikke finder Anvendelse paa disse Auktioner. Jeg skal tillade mig at anbefale den højtærede Indenrigsminister at konferere med sin Kollega, Justitsministeren, om dette Spørgsmaal mellem anden og tredje Behandling. Det er nemlig ikke uden Eksempler, at vi her i Salen, for ikke at tale om Udvalgene, ere gaaede ud fra, at et og andet forstaas af sig selv, men naar det saa kommer til Praksis eller Domstolene, bliver der dog rejst Spørgsmaal om det; og Spørgsmaalet bliver mange Gange afgjort anderledes, end man her har tænkt sig. Det maa sikkert betegnes som et priseligt Formaal, at Lovtekster udtrykkelig løse saadanne Spørgsmaal, saa at der ikke bliver Tvivl tilbage om, paa hvilke Omraader Loven skal anvendes og paa hvilke ikke. Det var kun dette, jeg vilde tillade mig at anbefale den højtærede Indenrigsminister.

Indenrigsministeren (Jungerslev): Jeg tror ikke, der er nogen som helst Tvivl om, hvorledes det Spørgsmaal, der er rejst, skal besvares. Den ærede Ordfører har jo fort og klart udviklet, hvorledes Opfattelsen er, og den Opfattelse, jeg har gjort gældende over for Udvalget, saa jeg skal ikke gentage den her. Jeg tror ikke, der behøves en saadan Konference med den ærede Justitsminister,

som det ærede Medlem syntes at gaa ud fra som nødvendig. Det ærede Medlem maa jo vide, at der har foreligget en Redaktion som den, det ærede Medlem nu ønsker. Smidlertid, naar det kræves for at berolige det ærede Medlems juridiske Samvittighed, skal jeg gerne sørge for, at det paany kommer under Overvejelse, og jeg endnu en Gang udtale mig over for Udvalget om det. Videre tror jeg ikke, det er nødvendigt at gaa i den Retning.

Beth: Jeg skal som et Bevis paa, at det ikke er saa ganske ubesøjet, at jeg rejste dette Spørgsmaal, sige den højtærede Minister, at jeg netop i Dag har konfereret med et andet æret Medlem af Tinget, der ligesom jeg er Jurist, og som var ganske af min Mening, nemlig, at naar det ikke blev sagt udtrykkelig i denne Lov om Fjsteauktioner, at den omtalte Bestemmelse i Loven af 29de Marts 1873 ikke finder Anvendelse paa disse Auktioner, saa maatte det følge af Ordene i Loven af 29de Marts 1873 § 1 Nr. 10 a. og af det, som her foreslaas i det foreliggende Lovforslag, at den førstnævnte Lovbestemmelse finder Anvendelse ogsaa paa saadanne Auktioner. Jeg siger kun dette for at overbevise den højtærede Indenrigsminister om, at det ikke er noget, som jeg staar alene med at mene, og jeg er overbevist om, at den højtærede Indenrigsminister med mig deler Ansigtet om, at Loven her bliver saa klar i dette Punkt, at der senere ikke kan blive nogen Tvivl, og at man ikke skal være udsat for vidtløftige og fedelige Processer, som kunne foranlediges ved en saadan Tvivl. Det er meget let i Loven at give en saadan Tilføjelse, dersom den ikke er ganske urimelig. Jeg tror nok, at den højtærede Indenrigsminister, naar han konfererer med sin Kollega, den højtærede Justitsminister, vil saa bekræftet af denne, at det kunde maaste være det raadeligste.

Ordføreren (Tutein): Ja jeg har ikke villet blande mig videre i denne juridiske Diskussion, men vil dog paa Udvalgets Vegne sige, at dette Spørgsmaal har været under en meget indgaaende Forhandling i Udvalget, og det ærede Medlem, som nu holder paa, at Loven er ufuldstændig, har ikke fundet sig foranlediget til at fastholde noget Forslag om, at denne Tilføjelse skulde gøres. Det kommer det ærede Medlem med nu her, men han har ikke fastholdt det i Udvalget.

Beth: Den ærede Ordfører tager fejl. Jeg har i Udvalget netop stillet et Forslag i den Retning, som jeg her siger, og i den